

ресурс] // СПС «КонсультантПлюс». URL: <http://base.consultant.ru/cons/cgi/online.cgi?req=doc;base=LAW;n=161253> (дата обращения: 15.02.2018).

2. Амелина А.В. Внедрение контроллинга персонала при реализации компетентностного подхода в сфере государственного управления // Наука сегодня: вызовы и решения. Материалы международной научно-практической конференции. – Вологда: ООО «Маркер», 2018. – С. 81-84.

3. Борщевский Г.А. Реформирование государственной службы: промежуточные итоги и перспективы // Вопросы государственного и муниципального управления. 2014. № 2. С. 65–85.

УДК 332.1

Бабич Л.М.

к.е.н., доцент

доцент кафедри фінансів, обліку і аудиту

Наконечна С.А.

старший викладач кафедри фінансів, обліку і аудиту

Ткачук Т.І.

асистент

Національний транспортний університет

м. Київ, Україна

НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ РЕГІОНАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ ТА ШЛЯХИ ВИРІШЕННЯ ПРОБЛЕМ ТЕРИТОРІАЛЬНОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ

Останні події в Україні свідчать, що неможливо гарантувати цілісність та суверенітет країни без належного функціонування вітчизняного інформаційного простору, без забезпечення консолідації українського суспільства на основі належних державотворчих процесів, що мають стати платформою стратегічного бачення розвитку держави, її економічної безпеки та формування власної моделі фінансових відносин.

На сьогодні це стратегічні пріоритети, що мають визначати суспільне життя у триєдиному вимірі – етнокультурному, інтеграційному і цивілізаційному. Крім того, до їх переліку необхідно включати і такі, що продиктовані внутрішніми потребами та зовнішніми викликами України, до яких на сьогодні можна відносити:

- формування і реалізація оновленої регіональної політики та розбудова нових інституційних механізмів регіонального розвитку;
- розвиток та захист внутрішнього ринку в умовах європейської інтеграції;
- активізація інноваційних процесів в економіці.

В контексті регіональної політики розвитку України актуальною є тенденція до децентралізації у державному управлінні, внаслідок чого виконання певного ряду повноважень передається місцевим органам влади. Значення фінансової децентралізації полягає у тому, що вона дає змогу збалансувати механізми

надання суспільних послуг з потребами та вподобаннями місцевих громад та жителів, підвищує рівень відповідальності місцевих органів за виконання відповідальних функцій та ступінь ефективності діяльності державного сектору загалом через запровадження елементів конкуренції.

Внаслідок змін у бюджетному та податковому законодавстві з 2015 р. розпочато реформу, яка передбачає децентралізацію системи міжбюджетних відносин[1]. Основними напрямками реформи визначені:

- забезпечення бюджетної незалежності та фінансової самостійності місцевих бюджетів;
- стимулювання громад до об'єднання та формування спроможних територіальних громад;
- закріплення за місцевими бюджетами стабільних джерел доходів і розширення дохідної бази місцевих бюджетів;
- децентралізація видаткових повноважень і чіткий розподіл компетенцій, сформований за принципом субсидіарності;[4]

Наприклад, тільки за 9 місяців 2016 року надходження доходів загального фонду місцевих бюджетів 159 об'єднаних територіальних громад (з урахуванням трансфертів з державного бюджету) склали майже 4,98 млрд.грн., що більше ніж у 6 разів порівняно з надходженнями аналогічного періоду 2015 року до бюджету місцевих рад, які увійшли до складу об'єднаних територіальних громад.[3] Така ситуація є додатковим свідченням справжньої децентралізації влади, що має супроводжуватися відповідальним ставленням органів місцевого самоврядування до вирішення місцевих проблем.

Наступною складовою фінансової децентралізації вбачається чітке законодавче розмежування функціональних повноважень центральних та місцевих органів влади, що має визначити сфери виключних повноважень органів місцевого самоврядування та усувати дублювання функцій центральних та місцевих органів влади.

В контексті інших пріоритетів слід, зокрема, зазначити, що нові європейські інституційні механізми регіонального розвитку повинні забезпечити формування відповідного інституційного середовища, а перспективи інноваційного розвитку України значною мірою залежатимуть від налагодження співпраці із країнами-членами ЄС. Слід очікувати, що співробітництво України з ЄС в інноваційній сфері створить додаткові можливості отримати досвід технологічної модернізації вітчизняного виробництва шляхом оволодіння новітніми наукомісткими технологіями та розширити перспективи щодо конкурсного фінансування наукових проєктів.

Загалом же, осучаснення регіональної політики має відбуватись на засадах домінування підходу, що передбачає врахування ендегенних регіональних і місцевих чинників розвитку територій шляхом забезпечення ефективного місцевого самоврядування та територіальної організації влади. Для цього необхідним є виконання кількох інституційно-організаційних умов:

- створення децентралізованої моделі організації влади, спроможної ефективно впливати на процеси соціально-економічного і культурного розвитку територій і забезпечувати надання управлінських послуг населенню на рівні європейських стандартів;
- досягнення оптимального співвідношення питомої ваги державно-урядових і регіонально-суспільних впливів. [2]

Список використаних інформаційних джерел

1. Бюджетний кодекс України.- К.: Паливода А.В., 2017.-224с.
2. Державна регіональна політика України: особливості за стратегічні пріоритети панорама політологічних студій: Науковий вісник рівненського державного гуманітарного університету Випуск 9, 2012 Монографія/ за ред. З.С. Варналія. – К. НІСД, 2007. – С.84.
3. Децентралізація: виконання доходів бюджетів за 9 місяців 2016 року [Електронний ресурс] – Режим доступу: [http://decentralization.gov.ua/pics/attachments/Broshura_9_misyaciv_\(ostat_var.\).pdf](http://decentralization.gov.ua/pics/attachments/Broshura_9_misyaciv_(ostat_var.).pdf)
4. Фінанси: підруч./ О.Я. Стойко, Д.І. Дема; за ред. О.Я. Стойка. – К.: Алерта, 2017. – 406 с.

УДК 330.837: 332.05

Базиліук В.Б.

д.е.н., доцент

доцент кафедри підприємництва та маркетингу

Грімнак Х.І.

магістрант

Пелих Т.А.

магістрант

Українська академія друкарства

м. Львів, Україна

ТРАНСФОРМАЦІЯ ВИДАВНИЧО-ПОЛІГРАФІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ УКРАЇНИ ВНАСЛІДОК ІНСТИТУЦІЙНИХ ЗМІН

У сучасних умовах господарювання очевидно, що інститути відіграють важливу роль у досягненні конкурентоспроможності та ефективного розвитку країни загалом, та видавничо-поліграфічної діяльності (ВПД) зокрема. У зв'язку із специфікою ВПД, як структурної ланки економіки, існує значний вплив діяльності на важливі складові соціальних і політичних інститутів — ідеологію, свідомість, культуру, сукупність навичок, звичаїв, норм поведінки, а з іншого боку, вплив цих та інших політичних і соціальних чинників на сучасні тенденції розвитку діяльності через технології, ринок, державне регулювання та стан економіки загалом. Такій